

РЕШЕНИЕ

Номер 3003

13.11.2020 г.

Град Пловдив

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд – Пловдив

I граждански състав

На 13.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Анета А. Трайкова

като разгледа докладваното от Анета А. Трайкова Гражданско дело № 20205330110169 по описа за 2020 година

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 178 ЗМВР и чл. 181 ЗМВР, вр. с чл. 150 от КТ и акцесорни такива по чл.86 от ЗЗД.

Ищецът Д. Б. П. , **** е предявил срещу ОД на МВР гр. Пловдив, ЕИ 129009870, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1524,46 лева представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода 10.08.2017 г.- 11.08.2020 г., получен в резултат на преизчисляване на положен нощен труд, както и мор. лихва върху дължимата помесечно сума за изв. труд в размер на 218,01 лева, законна лихва и разноски.

Ищецът твърди, че е работил през процесния период, като е полагал труд като «*****» в група «*****» на сектор «*****» при ОД на МВР Пловдив, като и понастоящем продължава да изпълнява трудовите си задължения, като поради естеството на работата ищецът е работил на смени , всяка от които с продължителност от 12 часа, отчитани сумирано на тримесечие.

Така за процесния период ищецът положил общо 1680 часа нощен труд, който преизчислен с коефициент 1,143 възлизал на 1920,24 часа, като разликата от 240,24 часа не бил заплатен от работодателя.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника, чрез ****, с който исковите са оспорват като неоснователни. Сочат, че приложим е само и единствено ЗМВР, а на основ член 187, ал. 9 от ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. (Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016г., в сила от 02.08.2016г. и Наредба № 8121з-908 от 02.08.2018г. е бил регламентиран редът касаещ спорния въпрос и в които наредби липсват правила за норма за превръщането на нощните часове положен труд в дневен с коефициент 1,143, като за служителите на МВР е неприложим реда предвиден в НСОПЗ. Прави се възражение за прекомерност на адв. възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Не се спори между страните относно обстоятелствата, че ищецът е служител в МВР, че е полагал труд на 12 часови дежурства и че отчитането на работното време е установено при сумирано изчисляване на работното време - тримесечно.

Приложимите в настоящия правен спор нормативни актове са ЗМВР и Наредба № 8121з-592 от 25.05.2015г., Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016г. и Наредба № 8121з-108 от 02.08.2018г., приети на осн. член 187, ал. 9 от ЗМВР, издадена от министъра на вътрешните работи.

Спорът се свежда до правния въпрос, а именно: следва ли положения от служителите на МВР часове нощен труд да се преобразува в часове дневен труд, с коефициент 1,143, като ищецът излага, че с предишна и действала преди Наредба № 8121з-407 от 2014г. е било изрично предвидено, че при сумирано отчитане на работното време общият брой часове положен труд между 22.00 и 6.00 часа за отчетния период се умножава по 1,143, което обаче правило в последващата подзаконова наредба, при непроменен откъм правила работно време ЗМВР, дава основание на ищеца да счита, че е налице празнота, която следва да бъде запълнена чрез субсидиарното прилагане на КТ и Наредбата за работното време, почивките и отпуските, приета с ПМС № 72 /1986г.

Съгласно член 187, ал. 3 от ЗМВР (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2015 г., изм. и доп., бр. 81 от 2016 г., относно изречение първо, в сила от 14.10.2016 г., относно изречение второ, в сила от 1.02.2017 г.) Работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период.

Отчитането на работното време е уредено в член 142 от КТ, който предвижда това да това става по два начина – **подневно**, изчислявано в работни дни и **сумирано** изчисляване на работното време – изчислявано в часове – седмично, месечно или за друг календарен период, който не може да бъде повече от 6 месеца.

В конкретната хипотеза за ищеца отчитането е сумирано за тримесечен период. Прилагането на сумираното изчисляване на работното време е с цел създаване на по-гъвкава организация на работа, като същевременно с това, обаче, не трябва да бъдат засягати правата на работниците и служителите досежно максималната продължителност на работната седмица и работната смяна. Доказано е, че полагането на нощен труд води до физиологични, здравни и социални проблеми, а и същият е признат като рисков фактор за здравето на работещите и безопасността на труда. Изрично в член 188, ал. 2 от ЗМВР има предвидена специална закрила за служителите, които полагат труд между 22.00 и 6.00 часа. В ЗМВР не борава с понятието нормална продължителност

на нощния труд, така както в Кодекса на труда, в член 140 от КТ стриктно е регламентиран нощният труд да е с продължителност до 7 часа. В ал. 3 на член 187 от ЗМВР е посочено, че е възможно при работа на смени да се полага труд и през нощта между 22.00 и 6.00 часа, като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период, но тази регламентация не изразява ясно и недвусмислено, нито пък постановява изрично, че нормалната продължителност на нощния труд в ЗМВР е 8 часа. Принципът е, че когато се полага нощен труд, сборът от работните часове по графика на служителя се изчислява след превръщането на нощните часове в дневни за смените с 4 и повече от 4 часа нощен труд. Превръщането се извършва с коефициент съгласно НСОРЗ, определен като съотношение между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на нощното работно време. В графика следва да се заложат толкова часове, които след превръщането на нощния труд в дневен да дават работен ден от 8 часа, така че работодателят да не допуска работа над определената за периода норма. Изключение е предвидено, когато за съответното работно място е установено намалено работно време, както и когато трудовият договор е сключен за работа само през нощта – само в тези хипотези не се извършва превръщане на нощните часове в дневни. Целта на превръщането има за цел месечната норма да бъде определена така, че да не води до полагане на извънреден труд.

Следва да се отбележи, че съгласно т. 23 на ТР № 6/06.11.2013г. на ОСГТК на ВКС, в МВР има служители, назначени по трудови договори и такива по служебно правоотношение, като тези от втората група са държавни служители по смисъла на ЗДСл и общият закон намира субсидиарно приложение по отношение на тях. Обратното би поставило в неравностойно положение държавните служители в МВР по отношение на останалите държавни служители, както и на тези работещи по трудови правоотношения. Действащият ЗМВР не препраща към общия ЗДСл, но доколкото няма изрично уредено нещо друго, ЗДСл намира субсидиарно приложение. Съгласно член 67, ал. 3 от ЗДСл, минималните и максималните размери на основните заплати по нива и степени за държавните служител, размерите на доп. възнаграждение по ал. 7, т. 1-5, както и редът за получаването им се определят с Наредба на МС и не могат да бъдат по-ниски от определените в трудовото законодателство. В наредбите на министъра на вътрешните работи липсва правило за превръщането на отработените нощни часове в дневни, но понеже тези размери на доп. възнаграждения не могат да бъдат по-ниски от определените в трудовото законодателство и при липса на изрична уредба следва да бъдат прилагани правилата на Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

От приетото по делото заключение на вещото лице Б. В., което не е било оспорено от страните, изготвено е компетентно и безпристрастно, се установява, че ищецът е положил 1488 часа нощен труд, като разликата от 212,90 часа се явява извънреден труд, който не е бил заплатен от ответника и чиято стойност възлиза на 1634,59 лева, а размера на мор. лихва за периода възлиза на 213,26 лева.

В съдебно заседание на 04.11.2020 година по молба на адв. Т. размерите на исковите са изменени, като такова изменение е било допуснато от настоящия състав. С оглед на изложените по-горе мотиви, исковите в изменените им размери следва да се уважат като доказани и основателни.

На осн. член 78, ал. 1 ГПК на ищеца ще се присъдят разноски за адв. възнаграждение от 400 лева с оглед основателното възражение на ответника за прекомерност на адв. възнаграждение.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. с т. 23 от ТР № 6/2012г. ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС дължимата държавна такса върху уважените икове, като същата на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, възлиза на 115,38 лева, от които 65,38 лева ДТ по иска за заплащане на изв. труд и 50 лева по иска за мораторна лихва. Същите следва да бъдат заплатени по сметката на съда. В полза на бюджета на съдебната власт ще се възложат и разноските за ССЕ, които са направени от бюджета на съда, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОД на МВР Пловдив, ЕИК 129009870 да заплати на Д. Б. П. , ***** следните суми: сумата от 1634,59 лева, представляваща дължимо възнаграждение за положен извънреден труд от 212,90 часа, получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1,143, за периода 10.08.2017 г.- 11.08.2020 г., както и сумата от 213,26 лева мораторна лихва за периода 01.10.2017 г. – 14.08.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 14.08.2020 г. до окончателното изплащане на дължимата сума, както и разноски за адв. възнаграждение в размер на 400 лева.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на МВР – гр. София да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския районен съд сумата от 115,38 лева, представляваща държавна такса върху уважените икове, и сумата от 100 лева разноски за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на съда.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____